

8. nov. 2020 - 22. ned. po Sv. Trojici - Záv. Poruba – 2. Mojžiš. 14, 13-14

„Ale Mojžiš povedal ľudu: Nebojte sa! Stojte pevne a uvidíte záchranu Hospodínovú, ktorú vám dnes spôsobí, lebo ako vidíte dnes Egypťanov, tak ich už nikdy neuzriete. Hospodín bude bojovať za vás, vy buďte len ticho.“

Izraelskí utekajú pred faraónom. Pred sebou majú more, za sebou Egyptské vojsko. Proti rýchlym bojovým vozom sú bezmocní. V začiatkoch všetko vyzeralo sľubne. Nepriateľský svet zanechávajú za sebou a poslušne nasledujú svojho Boha. Za chvíľu sú tu však pochybnosti. Nebol život v Egypte bez Boha pohodlnejší a jednoduchší? Boli aj predtým ťažkosti, ale človek aspoň vedel na čom je. Ľud je zúfalí. Okrikuje Mojžiša: Prečo si nás vyviedol z Egypta. Nebolo lepšie žiť v zajatí ako na úteku zomrieť? Počiatočné nadšenie sa mení na zdesenie.

Keď sa človek na niečo odváži, je možné že stúpi vedľa a si ublíži. Kto sa odváži ísť za biblickým Bohom, ten riskuje. Ale je na tom však oveľa lepšie, ako ten, kto sa v živote neodváži na nič. Ľudský život sa naozaj zdá bez Boha a bez Jeho nárokov pohodlnejší, jednoduchší. Boha rešpektujeme, ale nech od nás nič nechce! Žiadnu obtiažnú púšť, žiadne výdavky časové, alebo finančné, žiadne životné nařsadenie. Boha chceme, ale len ako výpomoc v krajnej núdzi. Keď sme na konci síl, nech zasiahne! Mnohí ufajú žeby aj teraz mohol! Ale v plnosti života, v zdraví a pracovnej aktivite nech nás Boh neruší, nech nám nezasahuje do naplánovaného behu našich dní. Takí sme a tak často uvažujeme. Čo všetko sme schopní obetovať, len aby sme nemuseli zmeniť zamestnanie, zabehnutý rytmus dňa, aby sme sa nemuseli zrieknuť svojich záľub a koníčkov. Ako začať úplne znovu a s prázdnyimi rukami. Ako nerád preto človek počuje Božie oslovenie. Boh nás však napriek tomu stále vyrušuje. Berie nás so sebou na neistú cestu. Vedie nás úplne inak než sme si to naplánovali. Ale sú aj takí, ktorí nakoniec poslúchnu a idú ťam, kam ich Boh vedie. Je jasné, že kto sa dáva dispozícii Bohu toho čakajú mnohé životné prekvapenia, nečakané zvraty. Ale aj pre tie najťažšie úseky života je tu však výhľad k cieľu.

Izrael je v kritickej situácii. Je na konci so silami i možnosťami. Čo v takej situácii robiť? Len volať, kričať o pomoc, a tak volajú k Bohu. Ich volanie prichádza k Bohu. Napriek tomu, že je ich viera slabá, kolísavá. Ako je dobré a nádejné počuť, že smieme k Bohu volať aj napriek svojim stroskotaniam a sklamaniam. Isteže nie je v poriadku, keď si na Boha spomenieme až keď je zle. Je to však lepšie, než keby sme sa k Nemu neobrátili vôbec. Mojžiš potešuje maloverných: Nebojte sa! Vydržte a uvidíte, ako vás dnes Hospodín zachráni.

Nebojte sa! Tak prikazuje Boh. My však často túto výzvu nepočujeme alebo ju neberieme vážne. A tak sa bojíme všetkého možného. Zlých ľudí, životného neúspechu, dnešnej pandémie, neistej budúcnosti. Izraelci sú zovretí medzi morom a faraónovým vojskom. Nemajú už nič len svojho Boha. Ale takého Boha, ktorý im do kritickej situácie volá: Nebojte sa! Áno, v takej situácii sa rodí a vz-

niká viera, ktorá už nemá žiadne pomocné barličky.

Viera – to nie je súhlas, prikyvovanie nejakým náboženským predpisom. Pravá viera začína tak, že človek už nemá nič iné, len svojho Boha. Toho Boha, ktorému úplne dôveruje, ktorému sa vydá do rúk. Hospodin bude bojovať za vás, vy len buďte ticho. To je viera. Žiadne hrdinské činy. Ide o dôveru, že nás má Otec v starostlivosti, že o nás vie, že nás prevedie aj cez údolie tieňov smrti.

Izrael sa nemôže postaviť Egyptu na odpor. Kde teda môžu ísť? Akokoľvek sa to zdá bláznivé – jedine do mora. Práve na tento krok sa musia odvážiť! Boh očakáva, že človek vezme vo viere vážne Božie možnosti. Izraelci prešli prostriedkom mora po suchu. Kde Boh robí veľké veci, tam človek stíchne a žasne. Dokážeme to? Koľkokrát hovoríme radšej o náhode, súhre okolnosti. Hľadáme rôzne rozumové vysvetlenia, ale tie miera vedľa. Boh môže robiť čo chce, čo On uzná za správne. To neradi počujeme. Akou pomocou by pre nás bolo, keby sme boli všetci detskejší a učili sa radostne a v zbožnom údive rozpoznávať, čo aj dnes Boh koná. Izrael velebí Boha, lebo zažil Jeho moc. Otázka znie: Pripojíme sa k tým, ktorí vedia, že majú Boha za čo chváliť? Boh predsa koná dodnes veľké veci. Dnešná nedeľa nás povzbudzuje, že napriek situácii v ktorej sa nachádzame, aby sme sa učili – krok za krokom – biblickej viere. To znamená: vidieť Boha pri práci aj v súčasnosti, dôverovať Mu v trápení aj bezvýchodiskovosti – proste sa spoľahnúť, že On bojuje za nás. „Hospodin bude bojovať za vás, vy buďte len ticho.“ Nie je to úžasné? Amen

Modlitba: Pane náš, Ty poznáš našu nedôveru. Prosíme, daj nám odvahu k viere, že Ty ideš pred nami a že sa preto nemusíme obávať ničoho v našom živote. Veď Ty môžeš previesť svojich verných aj cez more, na druhý breh, zo smrti do života. Prihovárame sa za tých, ktorí žijú v týchto chvíľach bez nádeje, ktorí nevedia o tom, že môžu aj v bolestiach a ťažkostiach pozdvihovať svoje oči k Tebe. Myslíme na tých, ktorí prechádzajú následkom pandémie bolesťou, nie len oni ale aj ich blízki. Prosíme daj, nech s nimi dokážeme súcitiť, nech im podáme pomocnú ruku, kde to môžeme. Prosíme, uč nás vždy vidieť, že za každým zmatkom sveta, za plačom a bolesťami a našimi nezodpovedanými otázkami, patrí posledné a rozhodujúce slovo Tebe. Amen

Odporúčané piesne: 230, 240, 250

Bratia a sestry, myslím neustále na Vás, na to, dokedy bude táto situácia trvať. Verím, že nedele trávite spôsobom akoby sme boli v chráme. Dnes sú Vaše domy svätým chrámom, a tak primerane tomu aj pristupujte. Snažte sa všetci sústrediť pri čítaní kázni, možno si zapáliť sviečku a tak priblížiť chrámovú atmosféru. Oznamy: Tento týždeň v nádeji vzkriesenia sme sa lúčili so sestrou Želmírou Jambrichovou vo veku 96 r. Rodina pri tej príležitosti obetuje pre potreby zboru: 70 eur. – Brat farár pri nedožitých 71. rokoch manželky: 50 eur.